

మధురకావ్యం

వి.వాళ్ళిప్పనాండ్

“చిన్నా! కన్నా! లేవండ్రా! టైమ్ ఏడయింది” పిల్లలు కప్పుకున్న దుప్పటిని లాగేసి హడావుడిగా మేలుకొలుపు ప్రారంభించింది వకుళ.

“ఊహ... అమ్మా! కొంచెం ఆగవే, లేస్తాంలే.... ఏడేగా” అని వాళ్ళు గునుస్తుంటే చిరుకోపాన్ని తెచ్చుకుని “మీకేం, ‘ఉండవే’ అని బాగానే అంటారు, అవతల మా ఆఫీసర్ మొగుడు అక్షింతలతోనే ‘గుడ్మార్నింగ్’ ప్రారంభిస్తుంది.”

సగం సగం నిద్ర మత్తు వీడిన మాధవ్ ‘ఆఫీసర్ మొగుడు’ అన్న మాటలోని చివరి పదాన్ని విని “ఈ కొత్త మొగుడెవరే?” అని చిలిపిగా అడిగాడు.

“అ... మీ వేళాకోళానికదే సమయం... వచ్చిందిలే కొత్త లేడీ ఆఫీసర్. టైమ్ ఎండ్ పంక్తియాలిటీ, టైమ్ ఎండ్ వర్క్ అని పంక్తియాలిటీ మెయింట్లో చేస్తుంది. ఇదివరకటి ఆఫీసర్ గారు, ఆడవాళ్ళం ఓ పది నిమిషాలు ఆలస్యంగా వెళ్లి “సారి సర్!” అనగానే ప్లీజ్ అయి పోయి “వెళ్ళండి మేడమ్, పనిచూడండి” అనేసేవాడు. ఈ లేడీ ఆఫీసర్ డ్యూటీమైండ్ ఉండాలంటూ చంపుకు తింటున్నది. ఇన్నాళ్ళనుండి మేమంతా డ్యూటీ చేయ నట్లు. మొన్నటికి మొన్న పంకజం లేటుగా వచ్చిందని దండకం ప్రారంభించింది. పంకజం తన ఇబ్బందిని చెప్పుకోబోతే “చూడండి మేడమ్, ఇది ఆఫీస్, మనం ప్రజల సర్వేంటుమి. వాళ్ళిచ్చే జీతానికి న్యాయం చేయాలి కదా. నేనూ బ్యాచిలర్ నొ కాదండి- మీలాగే హాస్ వైఫ్ నే” అని ప్రజాభక్తికి వెల్లడించింది. పాపం పంకజం కిక్కురుమనకుండా బయటికి వచ్చేసింది” పిల్లలకు బ్రష్ చేస్తూనే తన గోడంతా వెళ్ళబోసుకుంది వకుళ.

“వకూ! మై డార్లింగ్, చూశావా! ఆడవాళ్ళు సిన్సియర్స్ అంటారే. మా మగ ఆఫీసర్లే నయం. చూసీ చూడనట్లు పోతారు. స్త్రీకి స్త్రీయే శత్రువు మేడమ్” సమయం దొరికింది కదాని మగవాళ్ళ వైపు వకాల్తా పుచ్చుకున్నాడు మాధవ్.

“మరే, మీ మగ ఆఫీసర్లు ఆడవాళ్ళను చూసే ఆ చూపు, ఆ వెకిలి వేషాలు భర్తలు చూస్తే ఉద్యోగం వద్దు, ఆ సద్యోగమేదో ఇంట్లో వెలగబెట్టు అని మమ్మల్ని ఇంట్లో కూర్చోబెడతారు. ఏం? మాకు ఇంటిపనిలో సాయం చేస్తే మీకేమన్నా నామోషా? కనీసం మీ పనులన్నా మీరు చేసుకోక మా మీద ఆధారపడతారాయే” కూర పోపున వేసి అంతకు ముందే తయారు చేసి ఉంచి కాఫీ డికాక్టేన్ తో కాఫీ కలిపి భర్తకందిస్తూ అంది వకుళ. పిల్లలకు హార్సిక్ కలిపిస్తున్న భార్యతో-

“అమాటే అనొద్దన్నాను. మేం మగవాళ్ళమోయ్. స్త్రీని క్షమయా ధరిత్రి అని ఎందుకన్నారు మరి?! మీ ఓర్పు, నేర్పు మాకుండవోయ్, అయినా నిన్ను ఉద్యోగం చెయ్యమని నేనేమన్నా బలవంతపెట్టున్నానా? నువ్వే బ్యాంకు ఉద్యోగం, నా కెపాసిటీని వేస్తు చేయటం నాకిష్టం లేదు. బ్యాంకులో వేస్తే భవిష్యత్తులో మనకో, పిల్లలకో పనికొస్తుందని చేరావు” నీ ఖర్చు నువ్వే అనుభవించు అన్నట్లుగా మాట్లాడాడు మాధవ్.

“అ... మరేపాపం డబ్బంతా నిజంగానే సేవ్ చేస్తున్నట్లు మాట్లాడుతున్నారే” వ్యంగ్యంగా అనబోయి పిల్లలముందు ఎందుకులే వాగ్వివాదం అనుకుని విజిల్స్ వచ్చేసిన కుక్కరును దించింది వకుళ.

వకుళ బ్యాంకు ఉద్యోగిని. ఉదయం 5 గంటలకు లేచింది మొదలు రాత్రి 11 గంటల వరకు విశ్రాంతి లేకుండా పనిచేసుకుని పోతూనే ఉంటుంది. మార్నింగ్ పిల్లలను తయారు చేయటం, బ్రేక్ ఫాస్టు అందించటం, వంటచేసి బాక్సుల్లో పెట్టటం, భర్త అవసరాలను గమనిస్తూ అనువుగా మసలుకోవటం, పిల్లల్ని పంపేసి మాధవ్ తో పాటు ఏదో ఇంత నోట్ల పడేసుకుని ఇల్లు పైపైన సర్దేసి బ్యాగు తీసుకుని బస్ కోసం పరిగెత్తటం- సాయంత్రం ఈసురోమంటూ ఇంటికొచ్చి మళ్ళీ పొద్దున మిగిలిపోయిన పనంతా చూసుకోవటం, భర్తకు, పిల్లలకు తినటానికేదైనా తయారు చేయటం, రాత్రికి వంట, మరుసటి రోజుకు కూరగాయలు తరుక్కొని ఫ్రిజ్ లో పెట్టుకోవటం ఇలా సతమతమై పోతుంది వకుళ.

అదనంగా పిల్లల హోంవర్కు, పాఠాలు, పనిమనిషి రాకపోతే గిన్నెలను శుభ్రం చేసుకోవటం ఇలా గడియారంలో ముల్లుతపాటు తానుకూడా నడుస్తూనే ఉంటుంది వకుళ.

నెలకోసారి సామాను, నాలుగురోజులకోసారి కూరలు తెచ్చి ఇంటిపనంతా చేసి అలసిపోయినట్లుగా ఫీలయ్యే

భర్తను చూసి ఆశ్చర్యపోతుంది వకుళ. అతనితో... తనూ ఉద్యోగం చేస్తుంది. ఇంటిపని, పిల్లల చదువు చదువు సంధ్యలు, తన హబీస్ ను నెరవేర్చుకోవడానికై పాటు మధ్య మధ్య విజిట్ చేసే ఫ్రెండ్స్ ఛాట్ చేసే బంధువులకి మంచి కంపెనీ యిస్తూ హోమ్ ట్యూగా వంటం, వారికి సౌకర్యాలు చూడటం వంటివి చేస్తూ సమర్థతతో నిర్వహించుకుంటున్నది. సాయంపూర్వం ఆఫీసు నుండి వచ్చిన తర్వాత మాధవ్ రిలాక్స్ అవుతుంది తాను ఇంటిపనిలో జొరబడుతుంది. భోజనానికి ముందు మాధవ్ వీక్షి చదువుతుంటే తను పిల్లలకు లెసన్స్ ఇచ్చే యిన్ చేస్తూ చదివిస్తుంది. హోంవర్కు చేయిస్తుంది. పాటున ఏ సబ్జెక్టులోనన్నా ‘ఫస్ట్’ రాకపోతే ఆ తర్వాత తనదేన్నట్లుగా పెద్ద ఉపన్యాసకుడిలా భోజనం మాట్లాడుతాడు.

“నీకసలు బద్దకమెక్కువై పోతున్నది. రోజురోజుకూ ఇట్లా మారిపోతున్నావేంటి?” అంటాడు.

చురకలాంటి సమాధానం చెప్పామని నోటిదాకా వచ్చి మాటలను వెనక్కు తీసేసుకుని మౌనంగా ఉండిపోతుంది.

అందుకే అన్నారేమో పెద్దలు ‘క్షమయా ధరిత్రి’ అని.

“వకూ! నీ అందం తరిగిపోతున్నదోయ్. పెద్దదానివై పోతున్నావు మన పెళ్లిఫాటోకి, ఇప్పటి నీ ఫాటోకి ఎంత తేడా వచ్చిందో చూడు. పెళ్లిఫాటో దాకా ఎందుకు? లాక్యూయర్ మేరేజ్ డే ఫాటోకి ఇప్పటికి ఎంత తేడా ఉందో చూసుకో” అని రీసెంట్ గా తీసిన ఫాటో చూపిస్తూ బ్యాంకు ప్రమోషన్ టెస్ట్ లకు ప్రిపేరవుతూ “మాధవ్, ముందు మీరు చదివి నాకు చెప్పండి” అంటే “నేను కట్టడం లేదోయ్, నీవు రాస్తున్నావుగా చాలే, నీకొస్తే నాకొచ్చినట్లే. నాకా ఓపికలేదోయ్” అంటూ తన ఒళ్లో తల దూర్చే భర్త ఓ క్షణం పసిపిల్లాడిలా కన్పించినా అతని సోమరితనానికి వళ్లు మండుతుంది వకుళకు. పైగా “ఇదివరకటిలా ఉండటం లేదు. నన్ను దూరం చేస్తున్నావు” అని పెళ్లైన కొత్తరోజుల్ని గుర్తు చేస్తూ శృంగారానికి సిద్ధమైతే ఆడతనం ఆ మురిపానికి లొంగిపోవాలి. ఉవ్వెళ్ళారుతుంటే- మనసు మొరాయిస్తుంటే అన్నమొక్కరాలిగానే లొంగిపోతూ అనుకుంటుంది వకుళ “శయనేమి రంభ” అని.

తనకు పనిలో సహకరిస్తే ఇంత అలసట తనకెందుకొకలుగుతుంది?

తనకు మాత్రం మాధవ్ తో ఆనందానుభూతిని పంచుకోవాలని ఉండదా?

‘కార్యేషు దాసిగా’, ‘భోజ్యేషు మాతగా’, ‘కయినై రంభగా’, ‘క్షమయా ధరిత్రిగా’ ఉండగల్గుతున్నావేమో ‘కరుణేషు మంత్రి’గా తన సలహాను పాటిస్తూనే సహకారాన్ని ఒక పద్ధతిగా అంగీకరిస్తున్నావా? తన తనంతట తనే కొత్తదాన్నేదైనా సాధించగలవా? పైగా పనికిరాని అలవాట్లకు లోనవుతున్నాడు.

పురాణ కాలనాటి ఆ వాక్యాన్ని గుర్తుపెట్టుకుని ముచ్చట చేస్తున్నాడే కాని, తన సలహాని పాటించని నిర్లక్ష్యం వల్ల పింగ్ నేచర్ ని ఎలా, ఎంతకాలం బరించినట్లు తనకు తెలుసు. పనిచేయడం ఆడవాళ్ళ జన్మహక్కు. అప్పుడు మాత్రం చూసుకుంటుందిలే అనే నిర్వాచకం ఉన్నాడేమో ఇంటికి వచ్చి రెండు తీసుకోవటం తమ జన్మహక్కు.

భావించే మగతనపు ఆలోచన. సోమరితనం. డబ్బు పట్ల జాగ్రత్త లేకపోవటం వీటన్నింటికీ తను ఆనకట్ట ఎలా వేయగలుగుతుంది? తనతోటి వారందరు ఓ ఇంటివార య్యారు తనకు అప్పు మిగులుతోంది. బర్బులు పెరిగి పోతున్నాయి.

సుళ్ళు తిరుగుతున్న ఆలోచనలమధ్య, బలమైన ముద్రతో వేదస్తున్న మామీక సంక్షోభం. కారీరక అల పడు నిద్రమర్లని రాత్రి వకుళను అస్పృహతకు గురిచేసింది. జ్వరం లో నిన్నుత్తవ ఆవరించింది. అలవాటుగా తనకు పిల్లలకు చుట్టూ పాపే వకుళ గొంతు విని పించక లేచుగా వచ్చి పిల్లలు. మాధవ్ వకుళ పక్కమీదే ఉండిపోవటం మామీ ఆశ్చర్యపోయారు. వంటిమీద చెయ్యిమీద మామీ 'అమ్మో జ్వరం' అని కంగారుపడ్డారు.

మగతగా పడుకున్న వకుళను లేపకుండా ఆ పూటకు ఎలాగే తుండాలపడి పిల్లలమీ. వంటపని చూసేటప్పు డి మాధవ్ తనమీ పలపంత పనైంది. వకుళను లేపి రావెట్టే మే మార్కెట్ తగింది. ఆమె తరుపున తానే పేద వాని వకుళకు జాగ్రత్తలు చెప్పి హాఫ్ డే లీవ్ పడేసి వస్తామి అనేవిక బయలుదేరాడు మాధవ్.

మనమీద అవశ్యంకత చేబుచేసుకోగా ఒక్కరోజుకే ఇంత అలసట పడిపోయానీ. రోజూ ఇంతపని వకుళ ఒక్కతే ఎలా చేసుకుంటుంది? ఇంకా సగం పని అలాగే వుంది. ఇల్లంతా చిందర చందరగా పిచ్చివాళ్ళ కొంపలా ఉంది. మార్కెట్ల పట్టణ మాధవ్.

వకుళ జ్వరం వారు వాకా సాగింది. మాధవ్ కూడా వెళ్ళి వెళ్ళిపోయి పిల్లలు. ఆతను ఎంతో హైరానా పడ్డాడు. కొడుకున్న తర్వాత వంటింట్లోకి జోరబడిన వకుళ అంత అలసటగా ఉండగా. ఆరణ్యంలా అనిపించింది. ఏదేమిదంగా పనిము

గింది. వ్యాకులై అక్కడ పేరుకుపో యిన పని 'వారో గుడిమ ర్నియో వెయిటింగ్ పర్ యం' అంటుంది ఆ వద్దను పొద్దుపై మత వ్యక్తి చే ఆలోచిపోయి ఇంటికి వచ్చింది వకుళ. ఈ వారు రోజూలు పిల్లలు. మాధవ్ ఎంత హైరానా పడ్డారో పొద్దు పుడి తిండ్రా అమరి ఉండదు. మాధవ్లో అంత ఓర్పు. పిల్లల్లో అంత విదానం ఎలా వచ్చిందో అనుకుంటూ మిక్ తెచ్చు కుని వంటపని ప్రారంభించింది.

మాధవ్ వచ్చి చనిలో సాయం చేస్తుంటే అప్యాయంగా చూస్తూ-

"వద్దలండి మీకీ వంటపని ఎందుకు? వెలో. చెయ్యో కోసుకుందారు" అంది వకుళ విరసంగా నవ్వుతూ.

"ఏం ఫరవాలేదు. ఈ వారం రోజులు ఎవరు చేసారట పాపం ఈ రాణిగారికి? చదువుకునే రోజుల్లో చేసుకో లేదా? ఎదో వెళ్ళయ్యాక పారసైట్లా నీమీద ఆధారపడి పోయానుకానీ" అంటూ చకచకా పని పూర్తిచేస్తుంటే

మాధవ్ను ఆశ్చర్యంగా చూసుకుంది వకుళ.

భోజనాల తర్వాత కంచం తీసుకుంటుంటే "వద్దండి, మగవాళ్ళు కంచం తీసుకోకూడదు" అంటే, "ఏం, మగవాళ్ళు అన్నం తినటం లేదా? పిల్లలూ! ఇకనుండి ఎవరి కంచం వాళ్ళు తీసేసి సింక్లో పడేయాలి. తెలిసిందా? శ్రమ విభజనన్నమాట" అని పిల్లలకు పని చెప్పుంటే భర్తను మురిపెంగా చూసుకుంది.

తర్వాత పిల్లల హోంవర్కు కార్యక్రమం మొదలుపెడితే "నేను చేయిస్తాలెండి, వారం రోజులుగా అందరితోను అలిసిపోయారు" వకుళ అభ్యంతరం చెప్పే, "ఏం వారం రోజులుగా నీవు జ్వరంతో నీరసించి పోలేదా? పైగా ఇవాళ అఫీసుకి కూడా వెళ్ళావు. ఆ మాత్రం ఓపిక నాకూ ఉందిలేవోయ్" అని పిల్లలని కూలేస్తే మాధవ్ లోని మార్పుకు వకుళ ఇది కలా, నిజమా? అని ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయింది.

మాధవ్ పట్ల అనురాగం, ఆరాధనా పెరిగిపోగా చెదిరి ముఖం మీదకు జారిన క్రాపును సవరించింది వకుళ, పిల్లలు చూడకుండా, వకుళ ఆ ప్రవర్తనకు మాధవ్ హృదయం ఉత్సాహతరంగితమైంది. మధుర భావనతో మనసు పులకించింది. పిల్లల్ని భర్తకు వదిలేసి పక్కమీ దకు చేరింది వకుళ. నా జ్వరమేమో కాని, మాధవ్లో ఎంత మార్పు వచ్చింది?

"మగవాళ్ళు మీకెందుకండి ఇవన్నీ" అన్న తన మాటకు అతనిచ్చిన సమాధానం గుర్తుకు చేసుకుని నవ్వు కుంది వకుళ.

'నేనూ పనిచేయగలను' అని ఇంటిపనిలో సాయం చేయటంలో అతనిలో వచ్చిన మార్పు అర్థమవుతుంది. భార్యను సుఖపెట్టాను, తనకు అన్నివిధాలా సాయంగా ఉంటానన్న భావనే అతనికి కొత్త ఆనందాన్ని కలిగి

స్తున్నది. బద్ధకానికి దూరమై నా పనిభారాన్ని ఆర్థం చేసుకుంటున్నాడు.

ఇదే తను ఇన్నాళ్ళనుండి తనవాడిగా, మగవాడిగా, భర్తగా అతని నుండి కోరుకుంది. మెల్లగా నచ్చజెప్పి మాధవ్ చేత భేషజపు ఖర్చులకు, పనికిరాని అలవాట్లకు దూరం చేయాలి. ప్రమోషన్ కోసం పరీక్షలకు కట్టించాలి అనుకుంటూ వకుళ తృప్తిగా విశ్రాంతిగా పడుకుంది.

ఆ తృప్తిలో- ఆ ఆనందంలో వకుళ తనకు తెలియకుండానే మాధవ్ కౌగిలిలో మత్తుగా ఒదిగిపోతే- వకుళను, ఆమె చెదిరిన జుట్టును సవరిస్తూ అనుకున్నాడు మాధవ్.

"నువ్వు కోరుకునే మంచి మార్పును నీ మాధవ్లో చూస్తావు వకుళా! ఉద్యోగం చేసి సంపాదిస్తున్నాననుకున్నానే కాని, కుటుంబ బాధ్యతలోని అలజడిని పట్టించుకోలేదు. అంతా నీమీద ఒదిలేసి అనవసరపు ఖర్చులు చేస్తూ, విచక్షణను మర్చిపోయాను. నాలోని నిర్లక్ష్యాన్ని నీవు భరిస్తూనే కుటుంబాన్ని చక్కగా ముందుకు నడిపించటానికి ఒంటరిగానే సిద్ధపడ్డావు వకుళా! మైడియర్! ఇకనుండి నీ మాధవ్ నీవుహించనంత మాధవ్గా మారిపోతాడు. మై స్వీట్ హార్ట్ వకుళా!" అనుకున్నాడు మాధవ్ మధురానుభూతి మనసును చుట్టివేయగా.

"కార్యేషు దాసి, కరుణేషు మంత్రి, భోజ్యేషు మాతా, శయనేషు రంభా అని భార్యలు ఉండవలసిన విధానాన్ని మన పూర్వీకులు నిర్ధారించింది ఒక్క స్త్రీని దృష్టిలో పెట్టుకుని మాత్రమే కాదు. ఆ పద్ధతిలో స్త్రీ మెలగాలంటే భర్తలు ఎంత సహకారంగా ఉండాలో, మానసికమైన అండ, అలంబన, ధైర్యం ఎంతగా యివ్వాలో, అలా ఇవ్వగల్గినప్పుడు స్త్రీలోని ఓర్పు, నేర్పు, మమకారం, తెలివి, అనురాగం భర్తను అన్నివిధాలా ఎలా సంపన్నం చేయగలవో అన్న సత్యాల్ని గుర్తించాను వకుళా! మైడియర్" అంటూ ప్రేమాతిశయంతో వకుళను తనలో పొదువుకున్నాడు మాధవ్.

మాధవ్ ఆలోచనలు వకుళ అంతరంగం వరకు చేరకపోయినప్పటికీ, నిద్రలోనే హాయిగా ఎందుకో నవ్వుతున్నట్లుగా ఆమె అధరాలపై చిరునవ్వు సిరులు కురిపించింది.

